

ZÁSADY KŘEŠTANA

BOŽÍ CÍL S JEHO DÍTKAMI

Zlatý verš: Ef.5,27.

Úvod: Boží cíl s jeho dítkami je jasně stanoven v jeho slově. Je na nás, abychom se s tímto cílem seznámili, změnili se podle jeho požadavků a pak budeme moci činit potřebné kroky k dosažení stanoveného vzoru.

BOŽÍ VYVOLENÝ LID

1. Jaké právo si činí Pán na svůj lid? 5.M.32,9;
1.Král.8,53.

„Církev Boží, jakkoli se zdá slabá a nedokonalá, je přece v očích Božích vzácná a Pán jí věnuje zvláštní pozornost. Pán chce zjevit ve své církvi svou moc, která proměňuje srdce.“ EGW

2. Jaký chce Bůh mít svůj vyvolený lid? 5.M.7,6;
3.M.20,26.

„Izrael se měl lišit od ostatních národů netoliko svou bohoslužbou, ale i svými ideály, společenským životem, zábavou, jídlem a oděvem. Bůh oddělil svůj lid od ostatních národů ne pouze proto, aby byli odlišní, ale aby svými životními zvyky představovali jeho dokonalou povahu.“ EGW

3. Co praví Písmo o Božím poměru ke svému lidu?
Ž.135,4.

4. Když člověk přijme Krista za svého Spasitele, jaké dílo musí Kristus při něm ještě vykonat? Tit.2,14; Ef.5,26.27.

BOŽÍ VZOR

5. Za co pokládá Pán svůj lid ve vztahu k ostatním národům země? 2.M.19,5; 5.M.7,6.

„Bůh povolal Izraelské, požehnal jim a povýšil je, ne aby poslušností zákona sami dosáhli Boží přízně, nýbrž aby skrze ně se zjevil všem obyvatelům země. Aby se tak mohlo státi, poručil jim, aby zůstávali odděleni od okolních modlářských národů.“ EGW

6. Zač bude svět pokládat lid Boží, bude-li žít ve shodě s Božími zásadami? Mal.3,12.

„Cíl, který chce Bůh dosáhnout skrze svůj lid dnes, je týž, který chtěl docílit skrze Izraele, když jej vyvedl z Egypta. Bůh zjevil v církvi svou dobrotu, milost, spravedlnost a lásku a tím se dostalo světu zjevení Boží povahy. A je-li zákon Boží příkladně zjeven v našem životě, pozná svět, že jsme lidem zvláštním.“ EGW

7. Jaký cíl určil Bůh svým dítkám? Ef.2,21.22.

DOSAŽENÍ BOŽÍHO CÍLE

8. Jak lze dosáhnout Božího cíle a jak dalece chce

Bůh působit na život svého lidu? Ef.4,7.12–14.
„Boží cíl pro nás určený je vyšší než kam může dosáhnout nejvyšší lidská myšlenka. Živý Bůh zjevil ve svém zákonu svou povahu. Největší učitel, jakého kdy svět poznal, jest Ježíš Kristus. A jaký vzor stanovil on pro všechny, kdo v něho věří?

„Budtež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš, kterýž jest v nebesích, dokonalý jest.“ (Mat.5,48.) Jako jest Bůh dokonalý ve své božské činnosti, tak může být člověk dokonalý ve své posvěcené lidské schopnosti.“ EGW

**9. K jakému způsobu života vede znovuzrození?
Ef.2,10; Tit.2,12.**

„Život křesťana není nějaká změna nebo zlepšení staré povahy, nýbrž úplné přetvoření! Znamená to zemřít hříchu a svému „já“ a začít nový život. Tato změna může nastat jedině působením Ducha svatého.“ EGW

10. Jak jsou v Písmu nazváni ti, kdo zakusili změnu života skrze evangelium Ježíše Krista? Iz.61,3.

**11. Který důkaz bude jasným svědectvím, že díky Boží dosáhly Bohem stanovené úrovně?
Mat.7,16.17.**

„Na této zemi skropené slzami a krví Syna Božího, má lid Boží přinášet vzácné ovoce ráje. Život lidu Božího má zjevovat pravdivost jeho slova. Kristus chce zjevit svůj charakter a zásady svého království ve svém lidu.“ EGW

12. Jak touží Bůh odpovědět na satanovy obžaloby proti zásadám spravedlnosti? Iz.43,10; 49,6.

„Tyto zásady mají být zjeveny v životě křesťana, v rodině, ve sboru a v každém ústavu zřízeném pro službu Boží. Všichni mají být názorným příkladem toho, co může být vykonáno pro svět. Mají být znamením zachraňující moci pravdy evangelia. Všichni jsou nástroji při uskutečňování velikého Božího záměru s lidským pokolením.“ EGW

13. Jaké zvláštní zaslíbení dal Bůh svým věrným a pravým svědkům? Iz.59,19.

„Satan bude působit i zázraky, aby utvrdil lid v myšlence, že je knížetem tohoto světa a že jeho vítězství je jisté. Proto obrátí své síly proti těm, kteří jsou věrní Bohu. Ačkoli jim působí bolest, soužení, úzkosti, nemůže však poskvřnit jejich duši. Může způsobit Božímu lidu muka, jak to učinil Kristu, nemůže ale způsobit, aby někdo z následovníků Kristových zahynul pro věčnost.“ EGW

14. Jak uskuteční Bůh záměr se svým lidem? Iz.27,2.3.6; Ef.5,27.

„Izraeli, doufej v Hospodina. Pán vinice nyní shromažďuje ze všech lidí, národů a jazyků vzácné ovoce, na které dlouho čekal. Brzy přijde do svého vlastnictví a jeho úmysl s domem Izraelským bude konečně splněn.“ EGW

2. ÚKOL – DNE 11. ČERVENCE 1959

KŘEŠŤAN A JEHO OKOLÍ

Zlatý verš: Mat.5,16.

Úvod: Život křesťana je v tomto světě po určitých stránkách omezen. Křesťan musí své chování a jednání usměrňovat se zřetelem na různé vlivy, kterým podléhá.

KŘEŠŤANSKÉ A NEKŘEŠŤANSKÉ VLIVY

1. Které dva odlišné vlivy jmenuje apoštol Pavel?
2.Kor.6,14b.

Světlo a tma naznačují dvě odlišné oblasti vlivu, mezi nimiž má křesťanská církev rozlišovat.

„Světlo“, symbol pravdy, ctnosti a svatosti označuje království svatosti a božské přítomnosti.

(Mat.4,16; 2.Kor.4,4.6.)

„Tma“, symbol zkaženosti a nevědomosti, naznačuje oblast hříchu, nevěry a zlé moci.

2. Jak jsou vyličení příslušníci těchto dvou oblastí?
Luk.16,8; Jan 12,36a; Ef.5,6—8a.

„Synové světla“ znamená tolik jako „synové Boží“.
„Synové nepoddaní“ čili „neposlušní“ představují ty, kdo nejsou poelušni příkázáním Božím.

3. Čím se liší „synové světla“ od „synů nepoddaných“? Ef.5,8—10.

Důležité slovo v tomto verši je „chodte“. Křesťané jakožto synové světla mají chodit ve světle. Nestací, aby děti světla byly odděleny od tmy, ony musí tmu proniknout a ozářit ji světlem. Pravý křesťan musí přinášet ovoce světla, jež záleží ve vši dobrotě, spravedlnosti a pravdě. Jeho život bude prost skutků tma.

KŘEŠŤAN VE SVÉM OKOLÍ

4. Jaký poměr bude mít křesťan ke skutkům temnosti? 2.Kor.6,17; Ef.5,11.

„Synové hříchu jsou nazváni synové temnoty. Jsou oslepeni duchem knížete temnosti. Nemohou se

proto těšit neboskými věcmi. Synové světla zaměřili své náklonnosti na věci věčné. Opouštějí skutky temnoty. Plní příkaz „vyjděte z jejich společnosti a oddělte se“. Je to podnět pro : plnění zaslíbení „a já přijmu vás“. Od počátku Kristus vyvolil svůj lid ze světa a žádá jej, aby se oddělil, nemaje nic společného s neužitečnými skutky temnoty. Jestliže milují Boha a zachovávají jeho přikázání, budou vzdáleni od rozkoší světa. Mezi Kristem a Belialem není žádného spojení ani sympatie.“ EGW

5. Která zásada má usměrňovat poměr křesťana k nevěřícím? 2.Kor.6,14a.

Slovo „jho“, kterého zde Pavel použil, je vzato ze života venkovského, kde bylo obyčejem zapřahat spolu nestejná zvířata. (5.M.22,10.) Tímto příkladem nám Pavel chce dát poučení nejen pro sňatek, ale i pro každodenní život křesťana.

6. Co praví Písmo dále o zásadách křesťanova chování? 1.J.2,15; Řím.12,2.

„Následovníci Kristovi se mají oddělit od hříšníků. Stýkat se s nimi mají jen proto, aby jim prokázali dobro. Často nedovedeme být dosti rozhodnými, abychom se vyhnuli společnosti těch, kteří nás vedou svým vlivem ke zlému.“ EGW

7. Proč je v Písmu kladen na tyto rady takový důraz? 2.Kor.6,15.16.

„Nic tak nebezpečně a zhoubně nemaří účinky působení Ducha svatého, jako společenství s těmi, kteří jsou marného obcování a jejichž řeč se týká pouze světa a marnosti.

VE SVĚTĚ, NIKOLI VŠAK ZE SVĚTA

8. Co připomínal Pán Ježíš svým následovníkům ve své velekněžské modlitbě? Jan 17,15.16.

9. Kterým příkladem osvědčil Pán Ježíš tuto zásadu během svého života na zemi? Mat.9,10—13; Luk.7,34b.

„Ježíš seděl jako vážený host za stolem celnsků. Svou sympatií a svou vlídnou družností dokazoval, že uznává důstojnost člověka. Lidé pak toužili stát se hodnými jeho důvěry. Do jejich toužících srdcí padala slova, přinášející požehnání a životodárnou sílu. Ježíš v nich vzbudil touhu po pravdě a vyděděncům společnosti se otevírala možnost nového života.“ EGW

10. Při které další příležitosti Ježíš dokázal, že přišel na svět, aby hříšné spasil? Luk.19,5—10.

11. Kam nás Pán posílá, abychom jej představovali? Jan 17,18.21.

„Abstraktní meditace, tj. neužitečné náboženské hloubání není ještě všechno. To nestačí. Více je síla získaná vážnou, skrytou modlitbou, která nás připraví odolávat nástrahám hříšného prostředí. A přece bychom se neměli oddělovat od světa, neboť náš křesťanský život má být světlem světa. Společnost nevěřících nám však neuškodí, spojíme-li se s ní, abychom lidi přivedli k Bohu.“ EGW

12. Co se očekává od „synů světla,, v tomto světě? Mat.4,14—16.

„Jako paprsky vnikají až do těch nejodlehlejších zákoutí zeměkoule, tak dle přání Božího má světlo evangelia zasáhnout každou duši na celé zemi.

Kdyby církev Kristova tento záměr Boží vykonala, svítilo by světlo všem, kteří nyní sedí ve tmě a stínu smrti. Místo aby se členové církve uzavírali a vyhýbali jakékoli odpovědnosti, všelikému kříži, měli by se rozejít do všech zemí. Rozsvítili by své světlo a pracovali by pro spásu duší tak, jak to činil Kristus. Tak by se toto evangelium království rychle rozneslo po světě.“ EGW

3. ÚKOL – DNE 18. ČERVENCE 1959

KŘEŠŤANSKÁ KOROUHEV

Zlatý verš: Ž.60,6.

Úvod: Bůh vztyčil korouhev neboli pevný opěrný bod, na který se soustřeďuje jeho lid. Úspěch nebo nezdár v životě záleží z velké části na poměru křesťana k této korouhvi.

BOŽÍ KOROUHEV

1. Jakým symbolem zjevuje Bůh svou pravdu? Ž.60,6a.

Korouhev nebo prapor je bodem, okolo něhož se lidé sdružují. Korouhve nebo vlajky měly důležitou a rozhodující úlohu v lidské historii. Jelikož je Bůh věrný svým slibům, dává svému lidu korouhev, kterou má být vyzdvižena pravda a svatost.

2. Při které příležitosti v rané historii lidu Božího byla vztyčena Boží korouhev? 2.M.17,14.15.

„Jehovah - nissi“, jméno, kterým Mojžíš pojmenoval oltář, znamenalo „Hospodin korouhev má“. Měl oslavit Boha za vítězství, kterého dosáhli nad Amalechem, „Hůl Boží“ (v.9.) držel Mojžíš během bitvy tak, jako vojáci drží své prapory. Jako vojáci jdou za svým praporem, tak Izrael následoval příkazů Božích.

3. Jaká korouhev je vztyčena uprostřed deseti Božích příkázání? 2.M.20,5.7.10.12.

Výrok „Hospodin Bůh tvůj“ se vyskytuje v Desateru pětkrát. Důležitost tohoto titulu je zdůrazněna zejména v prvním příkázání: „Nebudeš mítí bohů jiných přede mnou!“

4. Jak usiloval satan vztyčit svou korouhev? Řím.1,25.

Satan zaměnil pravdu Boží za lež tím, že místo Stvořitele pozvedl stvoření za předmět uctívání. (Viz 2.Král.23,4.5.)

OPĚRNÝ BOD PRO LID BOŽÍ

5. Proč měla být podle žalmisty vyzdvížena korouhev Boží? Ž.60,6.

„Pro pravdu tvou“. Pravda je ve své povaze hluboce osobní. Nemá významu, je-li odosobněna. Pravda jako korouhev je více než pravda napsaná na odznaku. Být opravdovým křesťanem znamená následovat korouhev pravdy, kamkoli vede: podřídit se vždy Kristovu příkazu. Jde o volbu korouhve, pod níž chceš sloužit: buď zvolíš korouhev Boží nebo ďáblovu.

Luther byl požádán na sněmu ve Wormsu, aby dal jasnou odpověď: „Zavrhneš své knihy a bludy, které v nich jsou?“ Luther odpověděl: „Mé svědomí je vázáno Slovem Božím. Nemohu a také ničeho neodvolám, nebo jít proti svému svědomí není ani správné ani bezpečné. Zde stojím, jinak nemohu, pomoz mi Bůh, amen.“

6. Pod kterou korouhví shromažďuje Duch svatý lid Boží ke konečnému vítězství? Iz.49,22; 59,19.

„Viděla jsem ve vidění, jak dvě vojska byla v hrozném boji. Jedno z těch vojsk následovalo prapory, které měly znamení světa. Druhé vojsko šlo za praporem pokropeným krví Ježíše Krista. Prapor za praporem klesal do prachu, když houf za houfem z vojska Páně se spojoval s vojskem nepřítel. A zase prapor za praporem z řad nepřítel se připojoval k lidu Božím, který zachovával přikázání Boží. Lid Boží má zachovávat jeho přikázání a zavrhnout, co není z vůle Boží. Poslušnost Boha má pro nás větší cenu než zlato nebo stříbro. Spojení s Kristem a přijetí jeho pokory a tichosti rozřeší mnohý spor. Když se pak přivalí nepřítel jako řeka, Duch Hospodinův jej zažene pryč.“ EGW

7. V jakém poměru je Kristus k pravdě neboli ke korouhví pravdy? Jan 14,6.

Svou lidskostí se dotkl našeho lidství, svým božstvím nás spojuje s trůnem Božím. Jako Syn člověka nám dal příklad poslušnosti, jako Syn Boží nám dává sílu k poslušnosti. Sama sebe označil slovy „Jsem“. Já jsem ta cesta, pravda i život.

8. Co je praveno o těch, kdo stojí s Kristem v posledním vítězství? Zj.17,14.

„Kristus je povolal, aby byli jeho následovníky a zachovávali zásady jeho království.

Jsou vyvoleni Spasitelem, poněvadž dokázali svou pevnost, držíce se pravdy a proto se může na ně spolehnout v boji proti mocnostem zla.

Jsou věrni. V dobách zkoušek a pronásledování osvědčili svou věrnost vůdci svého spasení.

Uprostřed doby soužení, jakého nebylo od počátku světa, budou jeho vyvolení stát nepohnutě. Satan se svými zástupy nemůže zničit ani nejslabšího svatého. Andělé, kteří vynikají silou, budou je chránit a Hospodin se jim zjeví jako Bůh bohů, který je mocen zachránit ty, kdož mu důvěřují.

KŘEŠŤAN A BOŽÍ KOROUHEV

9. Jakým životem se budou vyznačovat ti, kdo náleží Kristu? 2.Tim.2,19; Mat.7,21.

„Hříchů, které přivodily soudy Boží na svět předpotopní a zapříčinily zkázu Sodomy ohněm, se rychle rozmáhají. Nechtě zanechají nepravosti ti, kdo vyznávají, že jsou světlem světa.“ EGW

10. Které zvláštnosti vynikají v životě Daniele a jeho tří druhů, když svědčili o Bohu na dvoře babylonském? Dan.1,8; 4,16—18.

„Mezi syny Izraelskými, kteří byli odvedeni do Babylona na počátku sedmdesáti let nevolnictví, byli muži pevných zásad, nezkaženi sobectvím, kteří ctili Boha nadovše. Mezi věrnými byl též Daniel a jeho tři druhové — skvělé příklady toho, čím se mohou lidé stát, když se spojí s Bohem, který vlastní všelikou moudrost a moc.“ EGW

11. Jaký byl výsledek věrnosti Bohu, kterou projevili Daniel a jeho tři druhové? Dan.1,17.

„Na pevnost a sebezapření těchto mladých mužů pohlížel Pán se zalíbením a čistota jejich pohnutek byla provázena požehnáním. Na nich se naplnilo zaslíbení: „nebo těch, kteří mne ctí, poctím.“ EGW

12. Která veliká vlastnost uschopnila Daniele a jeho druhy pro důvěryhodné a čestné postavení? Mat.25,21; Luk.16,10.

„Bůh přivedl Daniele a jeho společníky do spojení s velikými muži Babylona, aby uprostřed modlářského národa mohli zjevit jeho povahu. Jak se stali schopnými pro tak důvěryhodné a čestné postavení? Byla to věrnost v malých věcech, která vy-
pěstovala jejich povahu pro celý život. Ctíli Boha v nejmenších povinnostech právě tak, jako ve velikých odpovědnostech.“ EGW

4. ÚKOL – DNE 25. ČERVENCE 1959

KŘESŤANSKÝ DOMOV

Zlatý verš: Žalm 127,1.

Úvod: Domov je křesťanovou mravní pevností, kde ideály podléhají nejpřísnější zkoušce. Je to první obranná linie proti nepříteli z venku, právě tak jako proti nepříteli z vnitřku. Není-li domov spravován mravními zásadami křesťanství, pak mravní síly utrpěly největší porážku.

**1. K čemu přirovnává Písmo křesťanský domov?
Ž.144,12.**

„Obroda a povznesení lidstva začíná v domově. Výchovná práce rodičů je nade vše ostatní. Ze srdce pochází život. A srdcem obce, církve i národa je domov — rodina. Blaho společnosti, úspěch církve a zdar národa záleží na vlivu domova.
EGW

**2. Kdo má být základem křesťanského domova?
Ž.127,1.**

Duch Páně nepochybně zvolil tato slova Písma, aby čtenáři připomínala, že stavba domova je právě tak důležitá jako stavba modlitebny. Dovídáme se, že slova „syn“, „dcera“ a „dům“, mají blízko k hebrejskému slovu, které znamená „stavět“.

„Otcové a matky, kteří dají Bohu první místo ve svém domově, budou vyučovati dítky, že bázeň Hospodina je počátek moudrosti. Velebí Boha před anděly i před lidmi. Představují světu dobře uspořádanou, ukázněnou rodinu, která miluje a poslouchá Boha a kde sobectví nebo vzpoura nemá místa. Kristus není v jejich rodině cizincem. Jeho jméno je součástí jejich domova, je ctěno a velebeno. Andělé mají zalíbení v domově, kde Bůh vládne především a kde děti jsou učeny ctít náboženství, bibli a svého Stvořitele. Takové rodiny si smějí přivlastnit zaslíbení: „Kterí mne ctí, ty poctím.“ EGW

3. Jaký příklad rodinného vlivu a výchovy nám skýtá Abrahamova zkušenost? 1.M.18,18.19.

„Dobře uspořádaná ukázněná rodina je daleko lepším svědectvím ve prospěch křesťanství, než všechna kázání, která mohou být přednesena.

Taková rodina je důkazem, že rodiče úspěšně následovali Božích pokynů a že jejich děti mu budou sloužit v církvi.“

Správně bylo řečeno: „Získej rodinu pro křesťanský život a získal jsi svět!“

4. Jaké vzácné zaslíbení dané Jeruzalému, si můžeme přivlastnit pro domov, v němž je Bůh uctíván? Zach.2,4.5; Ž.125,2.

Zeď starého Jeruzaléma nebyla by ochranou chrámu bez ochranné moci Boží. Bez této moci není naše rodina bezpečná. Satan vniká rafinovaným způsobem do rodiny, aby ovládl srdce některého jejího člena a tak rozbil vnitřní křesťanský soulad.

OSVĚDČENÁ PŮDA IDEÁLŮ

5. Které důrazné napomenutí dává Pán ohledně svatosti manželství? Mal.2,14—16.

„Dříve než někdo vstoupí v tak úzký svazek, jako je vztah manželů k sobě, měl by se učit, jak má ovládat sebe a jak zacházet s druhým.“ EGW

6. Která základní otázka se týká lidských vztahů? Am.3,3.

Dobré manželské vztahy jsou založeny na vzájemném porozumění a shodě v základních bodech. K získání pravého porozumění pro vztahy v životě manželském je zapotřebí celého života. Kdo vstupuje do manželství, vstupuje do školy, z které po celý život nebude propuštěn. Po svatebním obřadu není ještě manželský pár spojen dokonale. Skutečná jednota těchto dvou je dílem pozdějších let.“ EGW

7. Který základní vztah mezi mužem a ženou je nepostradatelný, má-li být manželství šťastné? Kol.3,18.19.

„Jelikož se nově oddaný pár setká v životě s břemeny a zmatky, tu romantické představy o manželství zmizí. Muž i žena si vzájemně poznávají charakter. Před tím to nebylo dobře možno poznat. Toto je nejkritičtější období jejich života a zkoušky. Štěstí a užitečnost celého jejich budoucího života záleží na jejich správném postoji, který nyní zaujmou. Často objevuje jeden na druhém netušené slabosti a chyby; avšak srdce spojená láskou budou také poznávat dosud neobjevené přednosti. Nechť všichni vyhledávají raději přednosti než vady!“
EGW

8. Na kom spočívá odpovědnost vyučování křesťanským zásadám v domově? 5.M.6,5—7.

„Pán ve své moudrosti určil, že rodina má být největším a nejučinnějším výchovným nástrojem. V domově má začít výchova dítěte. Zde je jeho první škoja. Zde se má dítěti dostat od rodičů naučení úcty, poslušnosti a sebeovládání, které je povadou v jeho celém životě.“ EGW

POŽEHNÁNÍ DOMOVA

9. Jaké zvláštní zaslíbení je dáno dětem, které ctí a poslouchají své rodiče? Ef.6,1.3; 5.M.5,16.

„Toto je první přikázání se zaslíbením. Je závazné pro dětství i mládež, pro střední věk i stáří. V životě synů a dcer se nevyskytuje žádné období, které by omlouvalo, když by si někdo nectil své rodiče. Tato slavná povinnost je závazná pro každého syna i dceru a je jednou z podmínek prodloužení života

v zemi, kterou Hospodin Bůh chce dát svým věrným.

Děti, poslouchejte své rodiče v Pánu, neboť jest to spravedlivé. Dítky, které nectí a neposlouchají své rodiče a pohrdají jejich radou a naučením, nemohou mít podíl na nové zemi. Na očištěné nové zemi nebude místa pro vzpurné, neposlušné a nevděčné syny a dcery.“ EGW

10. Jaké vážné napomenutí dává Bůh otcům? Ef.6,4.

„Rodiče mají ve své rodině uplatňovat rozhodnou kázeň, neporušenost, poctivost, trpělivost, odvahu, píli a praktickou užitečnost. Mají být dobrým příkladem a požadovat od svých dětí to, co sami činí.“ EGW

11. Jaké zhoubné následky se mohou dostavit pro rodlčovskou tvrdost a nevlídnost? Kol.3,21.

„Otcové, nezmalomyslněte své děti. Spojte lásku s autoritou, přívětivost a soucit s pevnou kontrolou. Věnujte část svého volného času dětem a seznamte se s nimi. Zúčastněte se jejich práce, jejich sportu a získejte si jejich důvěru. Udržujte s nimi přátelství, zejména se svými syny. Takto se stanete nástroji silného vlivu k dobrému. Rodiče by nikdy neměli působit svým dětem bolest tvrdostí a nerozumnou přísností. Tvrdost a nevlídnost žene duše do satanovy sítě. Měli by zanechat zstrašujících slov, působících strach, které vypuzují lásku ze srdce. Moudrý a bohabojný otec nebude šířit ve své rodině otrockou kázeň a bázeň, nýbrž ducha lásky a přívětivosti Tvrdá, nevlídná slova způsobí zahořknutí a raní srdce dětí a v některých případech lze jen stěží tyto rány uzdravit. Děti jsou citlivé na nejmenší nespravedlnost a některé pro ni i zmalomyslní.“ EGW.

**12. V jakém duchu má být prováděna kázeň u dětí?
Př.14,24; Žid.12,6.**

Působí-li rodiče trpělivě a s láskou, snaží se pomoci svým dětem dosáhnout nejvyššího stupně čistoty a skromnosti, budou mít úspěch. Je velikou chybou projevovat přísnost a vynucovat přemrštěné požadavky. Mluvte klidně, jednejte s rozvahou a proveďte, co jste řekli.

13. Jaký bude výsledek správné výchovy a kázně v životě dítěte? Př. 22,6; Žid.12,11.

„Naučení, které Šalamoun doporučuje se týká vedení, vzdělání a vývinu povahy. Rodiče si však předem musí objasnit, jakou cestou se dítě má ubírat.“

„Rodiče by sami měli být obráceni a znát význam poddanosti vůli Boží.“

**14. Jak znělo Boží zaslíbení pro ty, kdo ctí Boha?
Jak se to splnilo v životě Josefově? 1.M.49,
22—26.**

„Rozumovou bystrost a pevnost zásad získal Josef ve spojení s Bohem skrze přírodu a přemýšlením o velikých pravdách, které mu jeho otec předal jako svatý odkaz.

V životní krizi, na oné hrozně cestě z domova svého dětství v Kanánu do nevolnictví, které jej očekávalo v Egyptě, připomenul si Josef při posledním pohledu na hory, které skryly stany jeho domova, opět Boha svých otců. Vzpomněl si na všechna naučení, jichž se mu dostalo v dětství a jeho duší prochvívalo odhodlání zůstat věrným — a vždy jednat tak, jak se sluší na poddaného Krále nobes.“

EGW

Livia

KŘEŠŤANSKÝ CHARAKTER

Zlatý verš: 2.Petra, 1,4.

Úvod: Křesťanský charakter je ovocem křesťanského života. Je vkořeněn a upevněn v mravním zákoně Božím. Tento zákon musí být činný v každodenním životě, kde se charakter rozvíjí.

OVOCE CHARAKTERU

1. Jak může křesťan nejlépe oslavit svého nebeského Otce? Jan 15,8.16.

„V tom bývá oslaven Otec můj“, pravil Ježíš, „když nesete ovoce mnohé“. Bůh chce v tobě zjevit svatost, dobrotu a soucit své povahy.

2. Co jenom si mohou vzít vykoupení z tohoto světa do nebe? 1.Kor.3,13.14; 2.Petra 1,2—4.

„Otázka smrti je vážná, ale daleko vážnější je otázka života, jelikož se opět setkáme s každou myšlenkou, slovem i činem našeho života. Co učiníme sami ze sebe v době, kterou nám zde Bůh dopřeje, to si podržíme po celou věčnost. Smrt způsobí rozpadnutí těla, nezmění však naši povahu. Příchod Kristův nezmění naše povahy, toliko rozhodne o nich pro věčnost.“ EGW

3. Kterých osm vlastností jmenuje Petr ve vývoji křesťanského charakteru? 2.Petra 1,5—8.

„Lidskost byla u Ježíše spojena s božstvím. Duchem sv. byl vyzbrojen pro nastávající boj. Přišel, aby

nás učinil účastníky božské povahy. Pokud s ním budeme spojeni u víře, nemá hřích na nás žádné moci. Bůh chce uchopit naši ruku a vést ji, abychom se pevně uchopili božství Ježíšova a tak dosáhli dokonalé povahy.“ EGW

4. Kterým symbolem vystihl prorok Izaiáš ovoce charakteru v životě dítek Božích? Iz. 63,1.

5. Jaký je cíl křesťanského charakteru? Mat.5.48.

„Cílem křesťanského charakteru je podobnost Kristu. Jako byl dokonalý Syn Boží ve svém životě, tak mají být dokonalí jeho následovníci ve svém životě. Svou dokonalou poslušností umožnil Kristus každé lidské bytosti být poslušnou Božím příkázáním. Když se cele poddáme Kristu, pak jeho srdce je spojeno s naším srdcem, naše vůle je ponořena do jeho vůle a naše myšlenky jsou mu cele poddány. Žijeme jeho životem. Být oděn jeho spravedlností proto znamená, být dokonale poslušným zákonu Božímu.“ EGW

BOŽÍ MĚŘÍTKO CHARAKTERU

6. V kterém dokonalém zařízení se zjevuje povaha Boží? Ž.19,7—9.10.

„Máme jen slabé zdání o nesmírném rozsahu zákona Božího. Mnozí, kdo tvrdí, že věří pravdám pro nynější dny, jednají jakoby Bůh nedbal na jejich neúctu a na projevy neposlušnosti vůči zásadám zákona Božího. Zákon je vyjádřením jeho vůle a skrze poslušnost tohoto zákona Bůh přijímá lidi za své syny a dcery.“ EGW

7. Co je jediným pravým základem stavby charakteru? Luk.10,27.

„Štěstí všech inteligentních bytostí záleží v naprosté shodě s volukými zásadami spravedlnosti, které jsou obsaženy v zákoně lásky, jež je základem vlády Boží.“ V každé generaci a v každé zemi zůstává vždy týž pravý základ: „Milovati budeš Pána Boha svého . . . a bližního svého jako sebe samého.“ Toto největší přikázání bylo projevono v charakteru a životě našeho Spasitele a jest jediným bezpečným základem a jediným spolehlivým vůdcem.“ EGW

8. Která vlastnost křesťanského života plní Boží zákon? Řím.13,10; Gal.5,14.

Křesťanská láska znamená: činit dobro jako Ježíš, být dobrým bližním každému, kdo potřebuje pomoci. Zahrnuje také odpuštění a smíření bez rozmrzlosti a pokusu odvety. 1.Kor. 13,4—8.

9. Jaký je vztah mezi láskou a poslušností? Jan 14, 21; 13,34.

10. Který další důkaz svědčí o tom, že jsme děti Boží? Jan 13,35.

„Když jsou lidé spojeni v lásce bez donucení a bez sobeckých zájmů, dokazují, že v nich působí Duch Boží. Kde vládne taková jednota, tam je důkaz, že v člověku byl obnoven obraz Boží a že se řídí novými životními zásadami. Nasvědčuje to tomu, že v Boží síle lze odolat satanovým silám a že z milosti Boží mizí ze srdce vše sobecké. Jistý křesťan pomohl ke krásnému zaměstnání člověku, který mu těžce ublížil. Jeden bratr při oné příležitosti pravil: „Dnes vidím, že jsi nahnul řeřavé uhlí na hlavu člověka, který ti ublížil.“

„Nikoli“, odpověděl tento křesťan, „tímto činem milosti jsem vnesl do svého života pouze několik doutnajících oharků lásky.“

Když se láska setkává s nenávistí, pak láska vždycky zvítězí.

POŽEHNÁNÍ POSLUŠNOSTI

11. Jaké je ovoce poslušnosti a neposlušnosti?

Iz.1,19.20.

„Izaiáš zde předkládá ovoce poslušnosti. Život radosti a požehnání je přirozeným výsledkem poslušnosti zákonů Božích; neboť Bůh nemůže požehnat ty, kteří nečiní dobro. Nebeská radost není nahodilým darem Božím pro ty, kdo jej následují, nýbrž přirozeným důsledkem souhlasu s jeho požadavky. Zde v tomto životě jsme podrobeni rozhodující zkoušce. Andělé Boží dívají se na vývoj charakteru a váží si mravní hodnoty. Celá otázka zní: Je dotyčný poslušen nebo neposlušen Božích přikázání? Dosáhl hříšník proměny v tomto světě pro zásluhy Kristovy? Je schopen spojit se s nebeskou společností?“ EGW

12. Kdy jediné můžeme očekávat radost ze splnění Božích zaslíbení? Žid.10,36; Zj.22,14.

„Poslušnost byla jedinou podmínkou, pro kterou starý Izrael měl dosáhnout naplnění slibů, které ho činily zvláštním lidem Božím. A poslušnost tohoto zákona by přinesla hojná požehnání jak jednotlivcům tak i národům dnes právě tak, jako kdysi Židům.“ EGW

13. Jak jsou vyličeny výsledky ochotné poslušnosti? Ž.1,1–3.

14. Čí jméno bude dáno těm, kdo se cele ztotožnili s vůlí Boží? Zj.22,4; 2.Tim.2,19.

Pravení

SVĚDOMÍ

Zlatý verš: Žid.9,14.

Úvod: Svědomí je smysl nebo také vědomí dobrého a zlého. Je to úmysl nebo charakter spolu s pocitem nutnosti činiti to, co je pokládáno za dobro. Svědomí je často spojeno se zvláštními pocity viny nebo lítosti za špatné činy. (Websterův slovník.)

1. Jak popisuje Písmo svaté činnost svědomí?

1.Sam.24,5; Řím.2,15.

„Svědomí je hlas Boží, který se ozývá uprostřed boje lidských vášní. Je-li mu odpíráno, je Duch Boží zarmucován.“ EGW

2. Které dva druhy svědomí jsou uvedeny ve Slově Božím?

a) dobré svědomí. 1.Tim.1,5.

b) zlé svědomí. Žid.10,22.

Dobré svědomí je prosto urážky, čisté, očištěné od mrtvých skutků. Žid.9,14. Prosté viny hříchů. Žid. 10,2. Citlivé, rozlišující dobro od zla. Svědomí zlé nekoná svou funkci správně; je zatvrzelé. 1.Tim 4,2. Je neschopné posuzovat své vlastní jednání. Tit.1,15. Nelze se na ně spolehnout.

3. Co se musí stát se svědomím, aby bylo schopno rozlišovat mezi zlým a dobrým? Žid.9,14.

„Bez Ducha Kristova nemůžeme činit pokání, tak jako bez Krista nemůžeme dojít odpuštění hříchů.“

Když se však lidé začínají polepšovat, když se v nich probouzí vážná touha, aby správně jednali, pak je to jediné moc Kristova, jež je k tomu pudí. Nepochopitelný vliv působí na ně svou mocí, svědomí se probouzí, vnější život se polepšuje. Obrátil-li Kristus jejich zřetel na sebe a na svůj kříž a poznají-li, že jejich hříchy přivedly jej na kříž, pak počínají naslouchat varovnému hlasu svědomí.“
EGW

4. Jak pomáhá osvícené svědomí změnit jednotlivci jeho jednání? Iz.30,21; Řím. 9,1.

„Je nutná denní kontrola našich činů, abychom věděli, zda svědomí schvaluje nebo odsuzuje naše jednání a takto mohli dosáhnout dokonalosti křesťanského charakteru.“ EGW

VEDENÍ DUCHA SVATÉHO

5. Kdo je činným nástrojem v díle znovuzrození? Tit.3,5.

„Prostě tím, že věříme v Boha, počíná v našem srdci Duchem svatým nový život.“ EGW

6. Jaká moc působí v životě člověka, když svou mysl obrátí ku Pánu? 2.Kor.1,22; Řím.8,26.27.

„Jsou-li lidé poddajní, dosáhnou úplného posvěcení celé bytosti. Duch svatý jim vtiskne do duše vlastnosti Boží. Cesta života bude působením jeho moci tak jasná, že nikdo na ní nemusí zabloudit. Bůh opatřil pomoc pro všechny naléhavé a nenadálé případy, na které naše lidské síly nestačí. On dává Ducha svatého ku pomoci v každé tísní, aby posilnil naši naději a jistotu, osvětlil naši mysl a očistil naše srdce.“ EGW

7. Co v nás působí Duch Boží? 1.Kor.2,9—12; Jan 16,13.

„Duch svatý nám hledí stále zjevovat Krista v jeho čistotě, spravedlnosti a vykoupění. Jež nám Kristus způsobil. Pán Jožíš praví: „Z mého vezme a zvěstuje vám.“ (Jan 16,13) Duch pravdy je jediným činným učitelem pravdy Boží. Jak velice si Bůh váží lidského pokolení, když svého jediného Syna vydal na smrt a nám lidem dal svého ducha za stálého průvodce a učitele.“ EGW

8. Kterým působivým obrazem znázorňuje bible působení Ducha svatého na naše svědomí? Ž.32,8; Přísl.15,3.

MRAVNÍ CÍL

9. Kdy jediné je svědomí našim bezpečným vůdcem? Řím.9,1; 8,14.

„Svědomí není neomylné. proto musí být cvičeno, udržováno ve světlo. Příliš sebevědomé svědomí je mravním nebezpečím. Musí se umět správně a odpovědně postavit k vlastním možným nedostatkům. Někdy rozum a svědomí protestují a vy cítíte výčitky za své jednání. Vaše duše touží po svatosti a jistotě nebes. Snad lidé za to hledí na vás s opovržením, vy však na to nedbejte a těšte se z Ducha Božího. Ale pak se opět dostaví tělesné sklony a přemohou všechno. Budete se muset setkat s útoky ďábla a měli byste se na ně připravit statečným přemáháním svých náklonností.“ EGW

10. V kterém směru musí být člověk bdělý, aby měl svědomí dobré? Sk. 24,16.

**11. Co se dostavuje po opětném umlčování svědomí?
1.Tim.4,2.**

„Když člověk odepře přijmout pozvání a nedbá napomenutí a výstrahy Ducha Božího, jeho svědomí se zatvrzuje a při příštím napomenutí bude mu mnohem těžší uposlechnout hlasu svědomí. A tak tomu bude při každém opakování.“

Je-li užíváno opojných nápojů, dochází k těmže výsledkům, jako v případě oněch kněží izraelských. Svědomí se otupuje vůči hříchu a nevyhnutelně zatvrzuje, až se ztratí veškeré vědomí rozdílu mezi obecným a posávným. Jak můžeme potom chtít dostáti požadavkům Božích přikázání? EGW

12. Jak se projevuje svědomí zlé a zatížené v přítomnosti spravedlnosti a svatosti Boží? Jan 8,8.9; Zj.6,15—17.

Svědomí varuje jako přítel, dříve než ztratí jako soudce.

13. Jaké zkušenosti se mohou těšit ti, jejichž svědomí je bez úrazu? Sk.23,1; 2.Kor.1,12.

„Je pro nás věcí cti, schválenou naším svědomím, že naše činnost v tomto světě, zejména pak naše jednání s vámi, bylo naprosto otevřené a upřímné a nepoznamenané žádnou lstí.“

Největší nouzí světa jest nouze o takové muže, kteří se neskloní ani nezaprodají. O muže, kteří jsou ve svém nejhlubším nitru věrní a poctiví. O muže, kteří se nebojí nazvat hřích jeho pravým jménem, jejichž svědomí jest věrno povinnosti jako strelka magnetickému pólu a kteří by stáli za pravdou, i kdyby se pohnula nebesa.“ EGW

VÝCHOVA KŘEŠŤANA

Zlatý verš: Jak.3,17.

Úvod: Křesťanská výchova je zvláštní Boží opatření, které doplňuje úsilí domova o dosažení nebeského občanství. Ona proměňuje život, aby se stal co nejužitečnější jak v tomto světě, tak i v životě budoucím.

ZDROJE PRO DOSAŽENÍ MRAVNÍ VÝŠE

1. Jaké opatření učinil Bůh pro spásu člověka a pro dosažení křesťanského charakteru? Řím.8,32; 2.Petra 1,3.

Bůh nám daroval dar všech darů ve svém jednorozeném Synu a tím nás ujistil, že všechny ostatní dary jsou v něm zahrnuty. V něm nám bylo darováno vše potřebné pro život a zbožnost.

2. Jak zjevoval Kristus dokonalý Boží charakter, pokud byl na zemi? Jan 17,3.4; 2.Kor.4,6.

„Osobně do jeho přítomnosti vstoupit nemůžeme. Ve svém hříchu nesmíme pohledět do jeho tváře, ale můžeme jej spatřovat a být s ním ve spojení, v Ježíši Kristu. Bůh se osvítil v srdcích našich k osvětlení známosti slávy Boží ve tváři Ježíše Krista.“ EGW

3. Jaký má být náš základní poměr k Bohu a našim bližním? Luk.10,27; Jan 14,23.

„Láska, základ stvoření i vykoupení, jest základem pravého vzdělání. To jest objasněno i v zákoně, který nám Bůh dal jako směrnicí života. První a největší přikázání zní: „Milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce a ze vší mysli své.“ Milovat jej, Nekonečného a Vševědoucího, z celé síly, mysli i srdce, znamená nejvyšší rozvoj každé schopnosti. Znamená to, že v každé bytosti bude obnoven obraz Boží.“ EGW

4. Který další zdroj pravého poznání se nám nabízí? Ž.19,1.2; Ř.1,20; Ž.111,2.

„Ve všech stvořených věcech jest patrný vliv božství a celá příroda svědčí o Bohu. Vnímavá mysl cítí ve styku s tajemnými divy vesmíru působení nekonečné síly. Boží neviditelná ruka řídí planety v jejich nebeských drahách. Všechnu přírodu prostopuje tajemný život, který udržuje světy v nekonečném prostoru, i život nepatrného hmyzu. Je to život, který mění poupě v květ a květ v ovoce.“ „Kniha přírody a psané slovo vrhají na sebe vzájemně světlo, seznamují nás tak s Bohem vždy, když nás poučují o zákonech, kterými on působí.“ EGW

5. Jak hluboké je Boží zjevení? Vyčerpá někdy člověk tento zdroj naučení? Řím.11,33; Job 11, 7; Ž.92,5.

NÁBOŽENSKÁ VÝCHOVA

6. Proč je křesťanská výchova nejdůležitější při nabývání poznání? Iz.55,8.9; Kol.2,2.3.

„Pravá výchova znamená víc než jen přípravu pro náš nynější život. Má co činit s celou bytostí člověka. Znamená harmonický rozvoj tělesných, duševních a duchovních sil. Přípravuje žáka k radostné službě tomuto světu a pro vyšší radost mohutnější služby ve světě budoucím.“ EGW

7. Co pravil Kristus, ten velký učitel, o svém původním poslání na tuto zemi? Jan 10,10.

„Život zahrnuje podstatu tělesnou, duševní (intelektuální) a duchovní (spirituální). Tělesný život je pokládán za dostatečný, je-li zdrávo tělo. Člověk má také duševní a duchovní život, který rovněž musí býti udržován na živu; neboť „ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží.“ Ať je duševní a duchovní stránka normálního, dobře uspořádaného života jakkoli důležitá, je nesporné, že život opravdového křesťana není dokonalý, je-li duchovní část zanedbána.“ EGW

8. Proč nelze dosáhnout základního účelu křesťanské výchovy z pouze světských zdrojů poznání? Jak.3,11,17; Jer.2,13.

I když si ceníme a přijímáme mnohé poznatky velkých mužů tohoto světa, jejich poznání však nemůžeme stavět nad učení a moudrost největšího Učitele jakého svět kdy poznal. Nebudme podobni těm, kteří hledají vodu v „dřevých cisternách, v nichž není vody“.

9. Kde nutno hledat pravý základ moudrosti? Přísl.9,10; Dan.2,20—22.

PROMĚŇUJÍCÍ MOC KŘESŤANSKÉ VÝCHOVY

**10. Jaký je konečný účel pravé výchovy? Řím. 12,2;
Kol.3,10.**

„Dílo vykoupení mělo v člověku obnovit obraz jeho Stvořitele, mělo jej přivést zpět k oné dokonalosti, v níž byl stvořen a mělo podporovat rozvoj těla, duše i ducha. Tak se měl uskutečnit úmysl, který měl původně Bůh při jeho stvoření. Dokonalé poznání tohoto úmyslu má být dnes cílem veškeré výchovy a veškerého vzdělání.“ EGW

11. Jaké výsledky se dostaví v životě toho, kdo přijal křesťanskou výchovu? Ef.4,15.23.24.

„Hřích nás nejonom vzdaluje od Boha, nýbrž i ničí v lidské duši jak touhu tak i schopnost k jeho poznání. Kristovým poznáním jest odstranění veškerého zla. On má moc změnit a obnovit schopnosti duše, ochromené hříchem a změnit zatemnělou mysl a zvrácenou vůli. Otvírá nám bohatství vesmíru a sám nám uděluje moc k objevení a převlastnění těchto pokladů.“ EGW

**12. Jak lze výchovou dosáhnout Božího cíle?
Ž.78,1; Iz.51,4.**

„V přirozenosti člověka je sklon ke zlému a síla, které sám nemůže odolat. Má-li proti této síle obstát a dosáhnout onoho ideálu, který v nejhlubším nitru své duše pokládá za jedině hodnotný a cenný, může nalézt pomoc pouze v jediné síle. Tou silou je Kristus. Lidem jest co nejvíce třeba spolupráce s touto silou a proto má být tím nejvyšším cílem všeho výchovného úsilí.“ EGW

ODPOVĚDNÍ ČINITELÉ

13. Kdo má mít nejhlubší zájem o křesťanskou výchovu? Jak dalekosáhlý musí být tento zájem, má-li být dosaženo cíle křesťanské výchovy? Ž.78,5—8; Sk.20,28.

Za křesťanskou výchovu dětí odpovídají především rodiče. Podobná odpovědnost spočívá na pastýřích stádce Božího. Oni jsou odpovědní za duchovní výši celého stáda.

14. Jaké zvláštní zaslíbení je dáno těm, kteří slouží jako učitelé v Božím plánu křesťanské výchovy? Dan.12,3.

V nebi je hojně slávy pro všechny svaté, kteří jsou věrní a moudří. Tváře učitelů, kteří odvrátili lidi od bludů na cestu spravedlnosti, se budou skvíti jako blesk oblohy. Budou jako hvězdy na obloze, mající různou světlost. Budou však zářit na věky věků. Nebudou nikdy zastíněni, ani neztratí své místo ve vesmíru.

8. ÚKOL — DNE 22. SRPNA 1959

DOMOV A VZDĚLÁNÍ

Zlatý verš: Ž.78,5.

Úvod: Domov je v očích Božích první a nejdůležitější školou dítěte.

DOMOV V PLÁNU BOŽÍM

1. Jaký domov opatřil Bůh pro člověka hned na počátku? 1.M.2,8.15.

„Všechno, co Bůh učinil, bylo naprosto krásné a dokonalé. A nescházelo nic z toho, co by mohlo přispívat ke štěstí svatého páru. Stvořitel jim dal ještě další důkaz své lásky tím, že jim dal zahradu jako domov.“ EGW

2. Jak se díval Bůh na rodinu v době patriarchální? 1.M.18,17—19.

3. Jaká zvláštní odpovědnost spočívala na otcích a matkách za výchovu dětí? 5.M.6,6.7; 6,20—24; Ž.78,5—7.

„Již od dávných dob věrní Izraelité věnovali mnoho péče vzdělání mládeže. Pán přikázal, aby již v útlém dětství se začalo s vyučováním o Boží dobrotě a velikosti, jak je zjevena v Zákoně a ukázána v dějinách Izraele. Píseň a modlitba i naučení z Písma měly být přizpůsobeny otevřením se mysli dítěte. Otcové a matky měli vyučovat děti zákonu Božímu, jakožto projevu jeho povahy. Přijmou-li Boží zásady do svých srdcí, bude se v jejich myslích i duších zrcadlit obraz Boží. Taková naučení byla většinou ústní, ale mládež se také učila čísti písma hebrejská, takže se seznamovala s obsahem Starého Zákona.“ EGW

4. Do jakého domova se narodil Ježíš? Kdo tvořil tuto rodinu? Luk.1,26.27; Mat.13,55.56.

„Ježíš žil ve venkovském domě a radostně i věrně plnil své povinnosti. Pečoval o domácnost. Kdysi byl velitelem v nebi a andělé radostně plnili jeho

příkazy. Nyní byl ochotným služebníkem, milým a poslušným synem. Naučil se řemeslu a pracoval s Josefem v tesařské dílně. V prostém oděvu dělníka chodíval ulicemi městečka do práce a z práce. Nikdy nepoužil své božské moci, aby si ulehčil břemena nebo zlehčil svou práci.“ EGW

5. Co je praveno o výchově a cvičení, které obdržel Ježíš? Luk.2.39.40.46.47.

„Ježíš prospíval moudrostí a věkem i milostí u Boha i u lidí. Jeho mysl byla bystrá, důvtipem a moudrostí předčil svá léta. Jeho povaha byla krásná a vyrovnaná. Jeho duševní i tělesné síly se vyvíjely postupně v mezích dětství.“ EGW

6. Navštěvoval Ježíš ve své době školu? Kdo byli jeho učitelé? Luk.2,51.52; Jan 7,15.

„Ježíš nenavštěvoval vyučování náboženství ve školách. Matka mu byla jeho první učitelkou. Z jejích rtů a Písem prorockých se dověděl o věcech nebeských. Táž slova, která kdysi mluvil k Mojžíšovi jako naučení pro Izraele, slyšel nyní v matčině klíně. Když vospěl v chlapce, nevyhledával školy zákonské, poněvadž potřeboval vzdělání, které pocházelo z jiných zdrojů. Sám Bůh byl jeho učitelem.“ EGW

7. Jak se srovnávala výchova Ježíšova s výchovou učitelů oné doby? Mat.7,28.29; Jan 3,2.

8. Jaké svědectví je zaznamenáno o hodnotě vzdělání a cvičení, které dal Ježíš svým učedníkům? Sk.4,13.

Učedníci nepoznali nauku židovských škol. Byli to prostí lidé, kteří přišli ze soukromého života. Když později sami vyučovali, nebyli teoreticky škole-

nými učiteli podle zásad tehdejších škol. Jejich způsob podávání a učení se však plně ztotožňoval se způsobem Ježíšovým. Kéž by svědectví o učednících mohlo platit i o jejich nástupcích dnes!

VZTAH DOMOVA KE ŠKOLE

9. Jaký systém vzdělání se vyvinul, aby se čelilo zlému vlivu, který obklopoval Izraele? 1. Sam. 10,5.10.19.20.

„Pahrbek Boží“. Pravděpodobně Gabaa (1. Sam. 13,3) nazván podle prorocké školy.

„Tyto prorocké školy založil Samuel, aby čelily šířící se zkaženosti, aby pečovaly o mravní a duchovní blaho mládeže a o budoucí blahobyt národa. Měly vychovávat a dávat národu muže, kteří by byli schopni v bázni Boží působit jako vůdcové a rádci. Proto Samuel shromažďoval skupiny mladých lidí, kteří byli zbožní, rozumní a chtiví učení. Byli nazýváni syny prorockými.“ EGW

10. Kdo především má mít užitek ze zkušenosti lidu Božího v dávnověku? 1.Kor.10,11.

11. Jaký zvláštní zájem má Pán o dívky svého lidu? Iz.49,25; 54,13.

SPOLUPRÁCE VE VÝCHOVĚ

12. Jaký má být vztah mezi rodiči a dětmi v domově? Ef.6,1—4; Kol.3,20.21.

„Každý křesťanský domov by měl mít svá pravidla. Rodiče by měli svým chováním i mluvou jeden vůči druhému dbát, aby dali svým dětem živý vzácný příklad, jakými si je přejí mít. Čistota v řeči a pravá křesťanská zdvořilost má být proka-

zována neustále. Učte děti i mládež, aby se vzájemně respektovala, byla věrná Bohu a věrná jeho zásadám. Těmito zásadami se pak budou řídit ve svém životě a budou je uplatňovat ve styku s druhými. Budou vytvářet zdravé ovzduší a svým vlivem budou povzbuzovat slabé.“ EGW

13. Komu náleží naše děti? Jakou odpovědnost proto mají rodiče? Ž.127,3; 1.M.33,5; Ef.6,4.

„Kdo probouzí touhu po dosažení Božího ideálu, poskytuje tím vzdělání, které jest vyvýšené jako nebesa a rozsáhlé jako vesmír. Bude to vzdělání, které nemůže být dokončeno v tomto životě, ale které bude pokračovat i v životě budoucím. Ono zajišťuje snaživému žáku propouštějící vysvědčení z průpravné školy země ke stupni vyššímu, ke škole nebes.“ EGW

14. Jaká důležitá otázka bude položena na soudu a jaká zásada tam bude platit? Jer.13,20; 5.M.5, 9.10; Jer.32,17—19.

„Rodiče by měli pracovat se zřetelem na budoucí žeň. I když rozsívají se slzami a uprostřed mnohých zklamání, neměli by nikdy zapomínat na vážnou modlitbu. Snad se jim žeň nebude zdát dost slibná a dohledná, nemělo by jim to však bránit v rozsévání. Ať rozsévají a využívají každé příležitosti ke zdokonalení sama sebe a svých dětí. Taková setba nebude nadarmo. Ve žni mnoho věrných rodičů se navrátí s prozpěvováním, přinášejíce své snopy. V práci pro své děti se chopte mocného ramene Božího. Poručte své děti Pánu na modlitbě. Budte vytrvalí a neúnavní. Bůh vyslyší vaše prosby a přitáhne je k sobě. Pak v poslední veliký den je můžete přivést k němu a říci: „Zde jsem já i děti, které jsi nám dal.“ EGW

KŘEŠŤAN A SBOROVÝ ŽIVOT

Zlatý verš: Jan 15,5.

Úvod: Mravní výše je výsledkem duchovní moci. Církev je Bohem ustanovený nástroj, kterým lze dosáhnout duchovní výše. V církvi mohou být uspokojeny duchovní potřeby každého člověka. Zde je největší možnost dosáhnout cíle, který Bůh vytýčil svému lidu.

CÍRKEV A MRAVNÍ VYSPĚLOST

1. Čím vyzbrojil Pán církev a k jakému účelu?
Ef.4,8.11.13.

„Církev Boží sestává z živých pracujících činitelů, kteří přijímají svou moc od Pána. Oni mají pokračovat ve velikém díle, které jim bylo svěřeno. Bůh vám dal práci. On má však i jiné nástroje a těm dal zase jinou práci, tak aby všichni se mohli stát posvěcenými údy těla Kristova. Představujeme-li Krista, působíme pro časnost i věčnost. Lidé na nás poznají, že jsme bývali s Ježíšem a učili se od něho.“ EGW

2. Jaká cena je připsována Slovu Božímu jakožto zdroj mravního a duchovního naučení?
2.Tim.3,16.17; Řím.15,4.
3. Jakou měrou má církev čerpat naučení ze Slova Božího? Sk.20,20.27.

4. Jakou zásadou se mají řídit všechny dary, které Pán dal církvi? Řím.12,5—8.

Na evé dary nesmíme být domýšliví, protože je máme darem od Pána.

5. Co praví Písmo o odpovědnosti, kterou Pán Ježíš vložil na Petra, po jeho znovuuvedení do kruhu apoštolů? Jan 21,15.16.

„Tímto postupem chtěl Pán Ježíš dát příkaz Petrovi i ostatním. Měli s přestupníkem zacházet trpělivě, soucitně a v odpouštějící lásce. Ačkoli Petr Pána zapřel, nepřestal ho Ježíš nikdy milovat. Takovou lásku má mít pastýř ke svěřeným ovečkám a beránkům. Petr měl pamatovat na vlastní slabost a poklesek a zacházet se svým stádem tak, jak s ním jednal Kristus.“ EGW

6. Na co klade Petr důraz, když jde o nasycení stáda? 1.Petra 1,14—16.

„Po celou dobu své služby Petr věrně bděl nad svěřeným mu stádem a tak prokázal, že je hoden odpovědnosti, kterou Spasitel na něj vložil. On vyvýšil Ježíše Nazaretského jako naději Izraele a spasitele lidstva. Také se plně podířil kázi svého Pána.“ EGW

7. Kterým různým skupinám v církvi Boží posílá Petr napomenutí? 1.Petra 2,18; 5,1.12; 3,1.2.7.8.

DUCH SBOROVÉHO ŽIVOTA

8. Kterým obrazem poukázal Pán Ježíš na nutnost spojení, které musí být mezi ním a jeho následovníky? Jaké jsou následky přerušného spojení? Jan 15,1—6.

„Ježíš řekl, že spojení větve s vinným kmenem představuje spojení učedníků s ním. Ratolest se na vinný kmen naroubuje, takže postupně s ním sroste. Život z vinného kmene vnikne i do ratolestí. Tak i duše mrtvá ve vinách a hříších přijímá život spojením s Kristem. U víře se spojí se svým Spasitelem. Hříšník spojí svoji slabost s Kristovou silou, svou prázdnotu s Kristovou plností, svou křehkost s Kristovou mocí. Potom získá Kristovu mysl. Ježíš se dotýká člověka a člověk se pojí s božetvem. Tak člověk získává skrze působení Ducha svatého božskou povahu. A Bůh jej v milovaném Synu přijímá.“ EGW

9. Jmenuj některá požehání, která plynou z členství v církvi!

- a) dobrodiní, plynoucí z oběti Kristovy. Smíření s Bohem. Ef.2,13.
- b) pokoj s Bohem. Ef.2,14.17; Jan 14,27.
- c) společenství s rodinou Boží. Ef.2,18.19.
- d) účastníci dědictví daného církvi skrze Krista, apoštoly a proroky. Ef.2,20.
- e) jsme příjemci Ducha svatého jako jednotlivci i jako celek. Ef.2,21.22.

10. Jak mohou členové nejlépe prokázat uznání za přednosti členství v církvi? Gal.6,2; Řím. 15,1.2; 1.Kor.12,25.26.

„Naší povinností je pracovat na vinici Páně netoliko k vůli nám samým, nýbrž pro dobro druhých. Náš vliv je pro druhé buď požehnáním nebo zlořečenstvím. Zde musíme dosáhnout dokonalou povahu, hodící se pro nebe.

Apoštol Pavel důtklivě napomíná: „Noste těžkosti jeden druhého a tak plňte zákon Kristův.“ Zacho-

vávání přikázání Božích žádá od nás dobré skutky, sebezapření, sebeobětování a službu bližním.“ EGW

11. Jak blahodárně působí člen sboru zjevující ducha Kristova na ostatní členy? K čemu jsme proto naléhavě vybízeni? Ž.133, 1—3; Ef.4,3—6.

12. Jaký účinek má naše účast ve službě Kristově na naši křesťanskou zkušenost? Při které příležitosti použil Pán Ježíš této zásady? Mat.25, 14—17; Luk.8,38—40.

„Zvláštní dary ducha nejsou jediné dary, které jsou v podobenství představeny hřivnami. V tom jsou zahrnuty všechny dary a schopnosti, ať vrozené nebo osvojené, tělesné nebo duchovní. Všech má být použito ve službě Kristově. Stáváme-li se jeho učedníky, odevzdáváme se mu se vším, co jsme a co máme. Naše dary nám vrací očištěné a zušlechťené, abychom je použili k jeho cti a ku požehnání jiných lidí.“ EGW

ÚČAST NA SPOLEČNÝCH POBOŽNOSTECH

13. Čím je účast na pobožnosti tomu, jehož srdce je ve správném poměru k Bohu? Ž.84,1—4; 42,1 až 4.

Dům Boží se stává radostným a rozkošným místem. David se připojil k lidu jdoucímu do domu Božího, aby okoušel radost společného požehnání.

14. Jaký zvláštní význam má život sborový pro děti? Mat.19,13.14.

„Ježíš viděl v dětech, které mu byly přivedeny, dědice jeho království. Některé z nich se měly stát

i mučedníky pro jeho jméno. Věděl, že tyto děti budou vděčnějšími posluchači a přijmou ho ochotněji než dospělí, kteří byli moudří u světa a zatvrzelí. Učil je přijatelným způsobem. On, sláva nebes, ochotně odpovídal na jejich otázky a přizpůsobil svá důležitá naučení dětskému chápání. Zasadil do jejich mysli pravdy, které po letech vzešly k životu věčnému.“ EGW

**15. Které rady Slova Božího bychom měli dbát?
Žid.10,25.**

10. ÚKOL – DNE 5. ZÁŘÍ 1959

KŘESŤANOVY SPOLEČENSKÉ VZTAHY

Zlatý verš: Mat.7,13.

Úvod: V žádné oblasti života nepotřebuje křesťan více obezřetnosti, než ve společenských vztazích. V této oblasti je moc vlivu k dobrému nebo ke zlému neobyčejně mocná. Kdo správně pochopí křesťanovo stanovisko a přidrží se ho, okusí opravdové a trvalé životní štěstí.

1. Po kterých dvou cestách kráčí všichni lidé? Na které je větší zástup? Mat.7,13–14.

„Byli mi ukázáni někteří křesťané, jak se podobají těm, kteří kráčí širokou cestou. Viděla jsem, že je to hanbou pro jejich vyznání, hanbou pro dílo Boží. Svě vyznání znehodnocují pokrytectvím. Říkají, že jsou dětmi světla, ale mezi nimi a dětmi tmy

není valného rozdílu ani v jednání a v oblékání nebo v zábavách. Viděla jsem, jak krásí svá smrtelná těla, která pouhým dotekem prstu Božího mohou být uvržena na smrtelné lože.

Proč je to tak těžké, vésti pokorný a sebezapíravý život? Protože křesťané podle jména neumřeli Egyptu. Mnozí touží po pokrmech, které jídali v Egyptě. Jsou náchylni odívat se co nejpodobněji světu, jednati podle jeho způsobů a přece by chtěli vejít do nebe. Takoví by se chtěli dostat do nebe jinou cestou, nekrácejí úzkou stezkou, neprocházejí těsnou branou.“ EGW

2. Jaké napomenutí dává žalmista lidu Božímu, je-li pokoušen kráčet po široké cestě? Ž.37, 1–6.

Kdyby Boží dítky toužily po tom, aby působily zachraňujícím vlivem, žily by podle svého vyznání, a svou víru by dokázaly pravými skutky. Viděla jsem, že slova, oděv i skutky, vše by mělo vydávat svědectví o Bohu. Pak by byl rozdíl zřetelný. Pak by posvěcující vliv působil na všechny a bylo by zřejmé, že víra v druhý příchod Kristův je živou vírou opravdu. Všichni by poznali, že jsme bývali s Ježíšem. Nevěřící mohou poznat, že pravda, kterou vyznáváme, má posvěcující vliv a víra v druhý příchod Kristův změnila povahu mužů i žen.“ EGW

3. Proti kterým dvěma vlivům musí být křesťan stále na stráži? Řím.12,2; 1.Jan 2,15.

„Až Ježíš přijde a nalezne zde lid, který podléhá hříchu, zdali se k němu přizná jako ke svému lidu? K nikomu, kdo nebude čistý a svatý, se Bůh nepřizná. Jen ty, kteří jsou přečištěni a bílení utrpění, kteří se oddělili a zachovali sebe neposkvrněné od hříchu, přijme jako své.

Když jsem viděla tu hroznou skutečnost, že se lid Boží přizpůsobil hříchu, a ti, kteří vyznávají učení toho pokorného Ježíše, se od nevěřících neliší ničím jiným než jménem, cítila jsem v duši veliký strach. Viděla jsem, že Ježíš byl raněn a vydán k zjevnému pohanění. Když to anděl viděl, pravil: „Oddělte se, oddělte se, nebo budete muset zůstat vně, mimo město. Vaše známost bude zvětšovat vaše utrpení a váš trest bude tím větší, protože jste znali vůli Boží, avšak nečinili podle ní.“ EGW

4. Pro kterou stranu se opravdoví věřící rozhodnou? Joz.24,15.

„Kristus vyzývá každou duši k sebezkoumání. Připrav se k poctivému účtování. Vlož na jednu misku váhy věčný život s Ježíšem a věčnou radost Kristovu s vykoupenými — a na druhou misku vlož ty pomíjitelné radovánky, které ti může poskytnout hřích. Na jednu misku slož spasení své duše i těch, které můžeš k spasení přivést, na druhou zatracení duše své i těch, které jsi svým vlivem mohl získat. Rozvažuj jako ten, který rozhoduje o svém pozemském a věčném životě. Zatím co se rozhoduješ, zaznívají k tobě slova Kristova: „Co prospěje člověku, kdyby celý svět získal, avšak své duši škodu učinil?“ EGW

SPOLEČENSKÉ VZTAHY

5. Jaký příklad a naučení dal Pán Ježíš křesťanům pro jejich společenské vztahy? Luk.19,10; Mat. 5,16.

„Použijme při společenském styku svého vlivu posvěceného milostí Kristovou k získání duší pro Spasitele. Nechtě pozná svět, že nesledujeme so-

becky jen své zájmy, nýbrž že si přojeme. aby i jiní s námi sdíleli požehnání i přednosti obráceného života. Nechť vidí, že naše náboženství nečiní nás náročnými a ke druhým lhostejnými. Všichni, kdo vyznávají, že poznali Krista, ať slouží zájmům a prospěchu lidu, jak to činil Kristus.“ EGW

6. Jaký vliv mají na život dobré společenské vztahy? Přísl.18,24; Luk.7,34—36.

„Ježíš přijal pohostinství farizeů a zákoníků. Jídal s nimi, ačkoli znal jejich lhostejný postoj vůči sobě. Jídal s publikány, ačkoli věděl, že mu to není ke cti. Chtěl jim posloužit k dobrému a proto s nimi udržoval společenství. Šimon byl zbaven malomocenství a to ho přitáhlo k Ježíši. Chtěl projevit svou vděčnost, a když byl Kristus naposled v Betánii, vystrojil pro něj a jeho učedníky hostinu.“ EGW

7. Co mají na nás poznat ti, s kterými se stýkáme? Sk.4,13.

„Lid Boží pěstuje málo společenský styk prochnutý duchem křesťanství. Zvláště ti, kteří okusili lásku Kristovu, mají o ní umět hovořit s nevěřícími.“ EGW

8. Kdo si první činí nárok na náš život? Jaká má být první vůdčí zásada v našich společenských vztazích? 1.Kor.6,19.20; Řím.14,7.8; Mat.6,33.

9. Na které rady má křesťan dbát při volbě svých společníků? Ž.1,1; 119,9—11; 1.Tim.5,22b.

„Záleží na vás, mladí mužové a ženy, abyste se rozhodli být spolehlivými a věrnými a zastávati stanovisko pravdy za všech okolností. Chcete si osvojit dobré způsoby? Vyhledávejte společnost těch, kteří

mají rovnou mravní páteř. jejichž snahy směřují vždy jen k dobrému. Doba milosti byla dána proto, abychom odstranili všechny vady svého charakteru, a to nejen v zájmu svého budoucího života, nýbrž abychom byli užiteční již v tomto životě.“
GEW

SPOLEČENSKÁ ÚROVEŇ A ŠTĚSTÍ

10. Kterými slovy vyjadřuje Pán Ježíš zájem o naše štěstí? Luk.15,11; 16,24.

„Veškeré štěstí, pokoj, radost a úspěch života je závislý na vaší opravdové víře v Boha. Tato víra vás zmocní k zachovávání Božích přikázání. Známost Boha a víry v něho je nejspolehlivější brzdou, která chrání před zlými skutky a zároveň je mocnou hnací silou každého dobrého skutku.“ EGW

11. V čem záleží pravé štěstí? Jak je lze dosáhnout? Přísl.16,20a; 1.Petra 4,14.

„Rozsíváte-li koukol jen kratičkou dobu, bude vám v celé zni života působit ustavičný zármutek. Podlehnutí pokušení v jediné nepromyšlené hodině a třeba jen jedenkrát, může zničit celý váš život. Jste jen jednou mladí, buďte proto v této krásné době užiteční. Nebudete moci jednou povstat z hrobu a odčinit hříchy mládí. Ten, kdo nechce svou slabost spojit s Boží silou a dostane se na cestu pokušení, jistě padne.“ EGW

PŘÍVĚTIVOST A SOUCIT

Zlatý verš: Mat.7,12.

Úvod: Přívětivost a soucit s druhým jsou nepostradatelnými vlastnostmi křesťana. Kdo tvrdí, že následuje Krista, nemůže postrádat tyto rysy dítěte Božího. Kdopak prokázal víc pozornosti a soucitu člověku než Kristus? Proto i jeho následovníci musí vlastnit tytéž rysy charakteru. V rodině, v zaměstnání i na ulici máme svým vlídným a uctivým jednáním šířit okolo sebe ovzduší lásky a snášenlivosti. Jak si přejeme, aby jednali lidé s námi, tak jednejme i my s nimi.

1. Která významná vlastnost je základem Dožibo jednání s lidmi? Iz.54,6—10.

Tak jako duha vzniká spojením dešťových kapek se slunečními paprsky, tak duha okolo Božího trůnu představuje spojení Božího milosrdenství s jeho spravedlností.

2. Co má činit hříšník při pohledu na velkou Boží lásku? Joel 2,12.13.

„Když hledíte na velikost své nepravosti, nezoufejte! Kristus přišel na svět proto, aby hříšné spasil. My se sami s Bohem smířit nedokážeme, ale — ó nesmírná lásko — „Bůh byl v Kristu, aby smířil svět se sebou“. (2.Kor.5,19.) Zajímá se o srdca každého bloudícího dítěte. Pozemští rodiče nemají více trpělivosti se slabostmi a poklesky svých dětí, než jí má Bůh s těmi, které chce osvobodit.“ EGW

3. Jaká změna nastane v životě toho, kdo se poddá Boží přívětivosti a lásce? Tit.3,1.2.

4. Jaké pravidlo pro styk s bližními dává Ježíš svým následovníkům? Mat.7,12.

Ježíš na sebe vzal člověčenství, stal se členem lidské rodiny, ale současně zjevoval hříšným lidem nebeského Otce. Něžný, soucitný, přívětivý — tak představoval Boží charakter.

5. Komu Ježíš projevil svůj soucit?

a) Zástupcům. Mat.14,14—16.

b) Dětem. Mat.19,14.

c) Nepřátelům. Luk.22,50.51.

6. Jaké přikázání nám dal Kristus ohledně našeho poměru k bližnímu? Mat.22,39.

Kristus dostal otázku: „Kdo je můj bližní?“ — Naším bližním je každý, kdo potřebuje naši pomoc a soucit, ať už je to přítel nebo nepřítel. Tak nám to ukázal Kristus v podoběnsství o milosrdném Samaritánovi.

7. Jak šlechetně se zachoval Jonatan k svému soupeři Davidovi? 1.Sam.19,1—6.

Jonatan měl být nástupcem na trůn svého otce. Věděl však, že jej Bůh dal stranou a na jeho místo určil Davida. Nezáviděl však Davidovi, ale stal se jeho nejvěrnějším přítelem a chránil ho i za cenu vlastního života. Jonatanovo jméno má velkou cenu v nebesích a na zemi je dokladem toho, jak silná je nesobecká láska.

8. Na jaký vztah mezi údy církve ukazuje Pavlova příměluva za Onézima? Filem.1,10—13.

**9. Které vlastnosti mají projevovat všlechní věřící?
Kol.3,12—14.**

Polož sám sobě otázku: Mám tyto vlastnosti? Jsem trpělivý, shovívavý, přívětivý a laskavý? Kolik umím odpouštět? Bez těchto vlastností nebude mít pro tebe žádnou cenu ani umění, ani nadání ani postavení. Žel, že právě tyto vlastnosti jsou tak málo ceněny, ba dokonce i mezi těmi, kteří si říkají křesťané!

10. Které zásady křesťanského společenství doporučil Pavel? Řím.12,10. Ef.4,32.

Uplatňování zdvořilosti a ochota jednat s jinými tak, jak bychom si přáli, aby oni jednali s námi, odstranila by z lidského života polovinu zla.

11. Po kterých stupních musíme jít, abychom dosáhli úrovně bratrské lásky? 2.Petra 1,5—7.

Tímto žebříkem do nebe je Ježíš Kristus. Jeho začátek je na zemi v Ježíšově člověčenství, jeho vrchol sahá až k Božímu trůnu Ježíšovým božstvím. Ke spasení musíme stoupat stále výše. Hledme při tom na Krista, držme se jej a tak dorosteme plnosti jeho věku.

12. Čím je ovládán jazyk pravého křesťana? Přísl. 31,26.

Slovo povzbuzení, čin lásky — to pomůže ulehčit břemeno, které nese unavený poutník. Kéž je na tvých rtech vždy zákon přívětivosti. Slova těch, kteří jsou opravdu znovuzrození, budou se vyznačovat příjemností, láskou, odpuštěním a nezištností. To pak bude nový život v Kristu.

13. Která zásada zahrnuje v sobě všechny požadavky pravého křesťanství? Luk.6,31.

CELÁ VÝZBROJ BOŽÍ

Zlatý verš: Ef.6,13.

Úvod: Poznání, že křesťan musí žít svůj život za stálých útoků nepřítelů, zdá se mnohým jako velké překvapení. Mysleli si, že výsledkem přijetí pravdy bude pouze radost a pokoj.

Bůh však učinil opatření, aby se křesťan mohl úspěšně střetnout s nepřitelem, pokušeními i zkouškami tím, že mu dal celou výzbroj.

KŘESŤANŮV BOJ A VÍTĚZSTVÍ

1. Oč se má křesťan snažit? Luk.13,24.

„Nemůžeme být zachráněni v lenosti a nečinnosti. Vpravdě obrácený člověk nemůže žít neužitečným a sobeckým životem. Není možno do nebe jen vklouznout. Nevejde tam také žádný lenoch. Neusilujeme-li vejít do království Božího a nesnažíme-li se seznámit s jeho zákony a pravidly, nejsme schopni být jeho občany. Ti, kdo nechtějí spolupracovat s Bohem na zemi, nepracovali by s ním ani v nebi. Nebylo by proto správné vzít je do nebe.

Jsou dva bludy, před nimiž se musí mít dítky Boží na pozoru. První blud spočívá v důvěře ve vlastní skutky, v důvěře, že lidé sami mohou přijít v soulad s Bohem. Kdo zevnějším zachováváním příkázání hledí dosáhnout svatosti života, pokouší se o nemožnou věc. Druhý a neméně nebezpečný omyl spočívá

pak v tom, že se lidé domnívají, že je Kristus osvobodil od zachovávaní zákona a že jejich skutky nemají vliv na jejich vykoupení. Prý jedině vírou můžeme mít účastenství na milosti Kristově.“
EGW

2. Kterou obraznou řečí líčí apoštol Pavel duchovní boj křesťana? 1.Tim.6,12; 1.Kor.9,25.

Pavel byl opravdovým křesťanským hrdinou. Rozuměl boji, neboť sám prošel ohněm mnohé bitvy. Ač byl svatý, nepokládal svůj boj za vítězně skončený po dobu svého života. (Fil.3,12.) Když konečně dospěl ke konci svého života, vítězně prohlásil: „Boj výborný jsem bojoval, běh jsem dokonala, víru jsem zachoval.“

3. Kterým ujištěním povzbuzuje Písmo sv. křesťana v boji proti moci zla? Jan 16,33; 1.Kor. 10,13.

„Příkladem Kristův nám ukazuje jedinou možnost vítězství. Státí v ustavičném střehu proti útokům satana. Ten, který zvítězil nad nepřítelem duší v pokušení, dobře zná jeho moc nad lidmi. Ježíšovo vítězství bylo dosaženo v náš prospěch. Přednosti svého vítězství poskytuje pro naše blaho. V boji proti satanovým pokušením můžeme svou slabost spojit s Ježíšovou silou, svou nehodnost odít jeho zásluhou.“ EGW

4. S jakou důvěrou smíme hledět na útoky nepřítele, když jsme přijali Krista jako vítěze nad satanem? 1.Jana, 4,4; Ř.8,37; Fil.4,13.

Duch Boží v srdci věřícího se stává nedobytnou pevností proti satanu a jeho andělům. (Iz.59,19.) Křesťanský život je boj. Ef.6,12. „V boji pravdy

proti zlu můžeme zvítězit pouze s pomocí Boží. Svě omezené síly máme spojit se silou Nekonečného, lidskou vůlí s vůlí Boží. Tak obdržíme Ducha sv. na pomoc a dosáhneme vítězství, kterými budeme proměňováni. až se v duši lidské obnoví porušený obraz Boží.“ EGW

KŘESŤANOVA VÝZBROJ

5. Která nepřemožitelná zbraň je dána křesťanu? Ř.13,12; 2.Kor.6,7; Ef.6,11.
6. Které dva důležité body může křesťan dosáhnout, je-li oděn v brnění Boží? Ef.6,10.11.13.
7. Která zbraň je jmenována na prvním místě? Ef.6,14.

Pás byl první částí výzbroje, na kterém spočívají všechny ostatní zbraně. Pavel znázorňuje pravdu opaskem. Pravda nebo upřímnost je základnou křesťanovy síly. (Ž.91,4.) Než cokoli podnikneme jako následovníci Krista, musí náš život být v souladu s pravdou; to znamená být upevněn v Kristu, který je pravdou. Chce-li někdo žít vítězný život v Kristu, musí mít naprosto upřímný vztah ke Kristu.

8. Jak je pojmenována druhá část křesťanovy výzbroje? Ef.6,14b.

Pancíř chrání srdce a jiné důležité orgány těla. Proti těmto místům satan míří své nejostřejší šípy, „neboť srdcem se věří ke spasení“.

9. Která část těla vyžaduje další výzbroj? Ef.6,15; Iz.52,7.
10. Co je praveno o čtvrté části křesťanovy výzbroje? Ef.6,16; 1.J.5,4b.

Ďábel se bojí člověka víry. Když se Luther chopil víry jako základního principu života, vykročil vpřed a počal obviňovat brány pekla. Vírou počal oznamovat pravdu Boží pověřivému světu. Slovem i spisy útočil na pevnosti satanovy a výsledky jeho útoku byly veliké.

11. Kterým činem víry přijímá křesťan ochranu a dobrodiní Božího odění? Ef.6,11.13.
12. Co znázorňuje přilba? Ef.6,17 a; 1.Tes.5,8.
13. Kterou zbraň musí vojín kříže dobře ovládat, má-li na sobě křesťanské brnění? Ef.6,17 b; Žid. 4,12.
14. Jak si má počínat křesťan v boji proti zlu, mající celou výzbroj včetně meče? Ef.6,18; Mat. 26,41.

„Temnota zlého obklopuje ty, kteří zanedbávají modlitbu. Pokušení, které jim satan našeptává, je svádí ke hříchu. Vínou lze shledat v tom, že nepoužívají vznešené přednosti modlitby.“ EGW

Křesťan musí být vždy na stráží proti útokům zla. Zneuctíváme Boha, jestliže se svévolně vydáváme v pokušení a v porážce jej pak vzýváme o pomoc. Bdělost je první povinností obrany.

„Satan nikdy nemůže dobýt nadvládu nad myšlenkami, slovy a činy, neotevřeme-li mu dobrovolně dveře a nepozveme-li ho dovnitř. Pak přijde a zmaří účinky pravdy tím, že vytrhává dobré símě, které bylo zaseto do srdce. Všichni, kteří vzývají jméno Kristovo, musí bdít, modlit se a střežit všechny cesty k svému srdci. Satan je také ve střehu, aby mařil a hubil, je-li mu dána sebemenší příležitost.“ EGW

ŽIVOT PODLE PÍSMÁ SVATÉHO

Zlatý verš: 1.Petra 2,21.

Úvod: Korunu vítězství dostanou pouze ti, kteří mají víru Ježíše Krista a přijmou jeho spravedlnost.

KRISTUS NAŠÍM VZOREM

1. Kdo je základem naší spravedlnosti? 1.Kor.1,30.

„Pán Ježíš sám je drahou perlou. V něm přebývá všechna sláva Otcova, plnost božství tělesně. Jest leskem slávy Otcovy a jeho obrazem. Vznešenost vlastností Božích je vyjádřena v jeho povaze. Každá stránka Písma svatého září jeho světlem. Spravedlnost Kristova, podobající se čisté perle, nejeví žádný nedostatek a nemá poskvrnny. Žádná lidská ruka nemůže zlepšit veliký a vzácný Boží dar. Ten jest bez chyby.“ EGW

2. Proč nám Pán Ježíš zanechal příklad? Co je naší povinností po přijetí Krista? 1.Petr.2,21; Kol. 2,6.

3. Čím se lišil život Kristův od života vůdců jeho doby? Iz.11,5; Mat.5,20.

„Pás beder jeho“. Mesiáš je zde představen v oděni spravedlnosti. Tento obraz vystihuje absolutní smysl pro spravedlnost a pravdu, poctivost a věrnost. Mesiáš měl být podle tohoto verše ztělesněnou spravedlností. Pravý opak se praví o antikristu, že se vyznačuje „samým klamem nepravosti“.

Rabíni mysleli, že jejich spravedlnost je průkazkou do nebe; Ježíš však prohlásil, že to naprosto nestačí. Farizejská spravedlnost se skládala z vnějších obřadů a teoretické známosti pravdy. Domnívali se, že zachováváním zákona stávají se svatými, svými skutky však spravedlnost od náboženství oddělili. Byli puntičkářští ve vykonávání obřadů, ale jejich život byl nemravný a podlý. Jejich tak zvaná spravedlnost by se nemohla nikdy dostat do nebe.“ EGW

4. Ke komu obracel Ježíš svůj zřetel? Kterými slovy povzbuzuje své následovníky, aby tak také činili? Jan 5,19.30; Mat.6,33.

„Já jsem ten vinný kmen,“ řekl. Spasitel chtěl představit sebe a nevolil si k tomu účelu vznešené palmy, cedr nebo mocný dub. Palma, cedr a dub stojí osaměle. Nepotřebují podpory. Ale réva se vine kolem kůlu laťkovi a pne se k nebi. Tak byl Kristus v lidském těle závislý na Boží moci. „Nemohu já sám od sebe nic učiniti.“ EGW

ŽIVOT KRISTŮV

5. Kdy zasahuje Kristus do života křesťanova? Gal.3,27; Ř.6,4.

„Ti, kdo oblékli Krista skrze křest, dali najevo své oddělení od světa a potvrdili své rozhodnutí, že budou chodit v novotě života. Proto nemají více chovat modly ve svých srdcích. Ti, kdo se jednou těšili z odpuštění hříchů a okusili lásky Spasitelovy a potom si zvolí cesty, které Bůh zavrhuje, budou souzeni přísněji než pohané. Pohanům se totiž nedostalo světla pravdy a nikdy nepoznali Boha a

jeho zákon. Ti, kdo odeprou chodit ve světle jim daném, volíce si rozkoše a marnivost, a kteří nežijí podle svatých požadavků zákona Božího, jsou v očích Božích velikými hříšníky. Jejich vina i odplata bude úměrná světlu a přednostem, které měli.“ EGW

6. Když jsme „oblékli Krista,,, či život potom žijeme? Gal.2,20.

„Pouhá víra v Krista jako Spasitele světa, nikdy nemůže duši uzdravit. Víra ke spasení není pouhé schválení pravdy evangelia. Pravá víra je ta, která přijímá Krista jako osobního Spasitele. Bůh dal svého jednorozeného Syna, abych já skrze víru v něho nezahynul, ale měl život věčný. Když přijdu ke Kristu podle jeho slova, mám věřit, že přijímám jeho spásnou milost. Život, kterým nyní žiji, mám žít „věrou v Syna Božího, který mne miluje a dal sebe samého za mne.“ Gal.2,20. EGW

7. Jaká změna nastává v životě toho, kdo je opravdu „v Kristu,,? 2.Kor.5,17.

„Člověk vpravdě obrácený stává se dítkem Božím, účastníkem božské přirozenosti. Neobnoví se jen srdce, ale posílí se i rozum. Jsou případy, kdy lidé před obrácením byli považováni ve svých schopnostech za obyčejné, ba i podprůměrné. Po obrácení v mnohém dokonce vynikli. Pochopili pravdy Slova Božího zvláštním osvícením a nyní byli schopni seznamovat s nimi i jiné. Vysoce vzdělaní lidé si jich vážili, rovněž jejich zkušeností i poučení. Pravda osvětila jejich charakter a oživila všechny jejich schopnosti.“ EGW

ZNÁMKY NOVÉHO ŽIVOTA

8. Co praví Pavel o znamenech na vlastním těle?
Gal.6,17; 2.Kor.4,10.

„Nosíme na sobě pečeť Božího vlastnictví. Ježíš nás vykoupil za nesmírnou cenu a mzdu, a přeje si, abychom mu pod zorným úhlem této skutečnosti zasvětili všechny své tělesné, duševní i mravní síly. Náš čas, vliv, rozum, láska, svědomí, sebeobětování, to vše je Boží vlastnictví a máme s tím šafařit v souladu s jeho vůlí.“ EGW

9. Jak se zjevuje Kristus v naší osobní zkušenosti?
Ef.4,20—25; v našem obcování? Fil.3,20; v našem postoji k životu? Kol.3,1.2.

10. Která zkušenost se denně opakovala v životě Pavla, když se stal následovníkem svého Pána?
Gal.2,20 a; 1.Kor.15,31 b; 9,27.

Stálý boj proti tělesnému smýšlení nesmí být puštěn ze zřetele. V tom napomáhá očišťující vliv s milosti Boží, která povznáší mysl, aby uvažovala o všem, co je čisté, spravedlivé a svaté.

DOSAŽENÍ NEJVYŠŠÍ ÚROVNĚ

11. Jak plně dosáhl Ježíš cíle, který si vytkl podle vůle Otcovy? Ž.40,8—10; Jan 1,14; 17,4.

12. Co je praveno o pevném předsevzetí v životě Kristově? Iz.50,5.7; Žid.2,9.10.

13. Jakou nesmírnou cenu zaplatil Kristus v souladu s vůlí Otcovou, aby vykoupil člověka? Fil.2,5—8.

14. Jak můžeme nejlépe prokázat naši vděčnost za velikou cenu, která byla zaplacená za naše vykoupení? 1.Kor.6,19.20; 10,31.

„Nejste sami svoji. Ježíš vykoupil lidstvo svou krví. Svěřené hřivny nezakopejte do země. Šafařte s nimi věrně k Boží slávě. Učiňte Ježíše svým vůdcem v každém zaměstnání. Kdybys shledal, že tvá láska ke Spasiteli chladne, nech všeho a volej: „Spasiteli můj, zde jsem, co chceš, abych učinil?“ On tě laskavě přijme. Je ochoten ti vše odpustit, neb je milostivý a dlouhočekající a nechce, aby někdo zahynul.“ EGW